

Scharling: Maa jeg dertil bemærke, at Mindretallet i Udvalget, ſaaledes ſom det ogſaa tidligere uimodſagt er hævdet her i Salen, har fremsat det Forſlag, at ogſaa de to andre Beſtætningslove maatte blive fremmede ſom Grundlag for en Toldreform.

Rineſted: Ja, jeg finder ligeſaa lidt ſom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) nogen Anledning til at indlade mig paa en Drøftelse med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) om det nærmere Indhold af den motiverede Dagsorden, hvormed Landſthinget afſluttede Behandlingen af det Toldlovforſlag, der blev overſendt det herfra. Det forekommer mig ikke at være heldigt, om man i det ene Thing vilde indlade ſig paa en ſaadan gjennemgaende Prøvelse eller Drøftelse af de udtryffelige Beſlutninger, der vedtages i det andet Thing. Hvad Sagen ſelv angaar, vil jeg ikke ſige Andet, end at, hvad enten man anſer den Optreden, Landſthinget har fulgt, for abſolut den rigtigſte eller ikke, er der viſt intet Uforſvarligt i, at Landſthinget, efter at man i denne Forſamling havde beholdt Toldlovforſlaget 6—7 Maanedes uden at foretage Noget ſomhelſt derved, kunde mene, at det ikke var rigtig at ſtille den Fordring til det, at det ſkulde optage Sagens Behandling nu i den 8de Maaned, medmindre der i alt Fald forelaa et Grundlag, ſom kunde aabne Udsigt til en ſenere Overenſtomt, og at det, naar Forudſætningen netop viſte ſig at være den modsatte, naar Forudſætningen viſte ſig at være den, at man var ſaa langt borte fra at imødekomme Landſthingets Opfattelse, at man tværtimod var gaaet et godt Stridt længere borte fra det Standpunkt, ſom man viſte, at Landſthinget indtog, mente, at et ſaadant Grundlag, ſom man modtog i den 8de Maaned, ikke vilde være ſtilket til at lede ind paa en Forhandling. Det forekommer mig ikke, at man kan finde noget Uforſvarligt heri, og at man heller ikke kan finde noget Uforſvarligt deri, at Landſthinget kunde finde det unødvendigt og derfor ikke forſvarligt at knytte Spørgsmaalet om denne Traktat, med Henſyn til hvilken man maatte tage en Beſlutning, om man enten vilde vedtage eller forkaſte den, til Afjørelſen af et Toldlovforſlag, ſom havde været Gjenſtand for Forhandling i 13 Aar, uden at man var kommen til et Reſultat. Det forekommer mig derfor ikke at være Noget, ſom der er Anledning til at tale om paa den Maade, ſom det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds gjorde, men jeg vil ikke indlade mig med ham i nogen Diskuſſion om de enkelte Ord, thi det forekommer mig ikke at høre

hjemme her. — Hvad iøvrigt angaar Landſthingets Stilling til den foreliggende Sag, til Spørgsmaalet om Traktatens Godkjendelse eller ikke, tror jeg dog, at de Herrer vilde have Vanſelighed ved at kaſte, ſom de ſige, alt Ansvaret for, at den ikke vedtoges, over paa Landſthinget. Det forekommer mig, at naar der foreligger et Spørgsmaal, der lyder ſaaledes: Skal denne Traktat antages eller ikke antages, er det meget vanſkeligt at kaſte Ansvaret for, at den ikke antages, over paa dem, der ſtemme for at antage den, og vælge det bort fra dem, der, enten det nu ſker under Form af en Betingeſe eller paa anden Maade, knytte ſaadanne Beſlutninger dertil, at Følgen deraf maa blive, at den ikke antages. Det er vanſkeligt at vælge Ansvaret bort fra den, der ſtiller ſig paa en ſaadan Maade til Sagen og erklærer ikke at ville antage Traktaten, medmindre de Betingeſer vedtages, ſom man finder at maatte opſtille. Det forekommer mig, ligeſom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, at det foreliggende Ændringsforſlag ikke kan være tænkt ſom et alvorligt Forſøg paa at tilvejebringe en Overenſtomt mellem Thingene. Jeg har i Grindring fra den Forhandling, ſom fandt Sted for 2 Dage ſiden, at man fra alle Sider var enig om, at det Forſlag var af den Beſtæffenhed, at det nødvendig maatte forandres, inden det traadte i Kraft, at det ikke egne ſig til at træde i Kraft, da det haade kunde medføre Skade i Forholdet til Spanien og i og for ſig vilde føre til en Toldpolitik, der ikke ſtemmede med den, hvormom alle Parter vare enige. Derom have vi været enige hidtil, og det er i ſaa friſt Minde, at man ikke behøver at rekapitulere det. Jeg havde ikke troet, at vi, efter for 2 Dage ſiden at have drøftet Spørgsmaalet om Krigsſtatlovens Karakter, igjen i Dag ſkulde komme ind derpaa. Det forekommer mig virkelig, at Sagen er ſaa ubefrivelig ſimpel, at jeg ikke fatter, hvorledes man kan være i Tvivl derom. Man har fra forſkjellige Sider betegnet denne Krigsſtatlov ſom midlertidig. Ja, Intet er viſjere og naturligere, end at den maatte være det, denne Lov, ſom man vedtog uden overdreven ſtor Forberedelse, ligeſom den udkom under Forhold, der gjorde en øieblikkelig Beſlutning nødvendig; den Lov kunde man ikke i nogen Maade vente ſig ſkulde være en endelig Løsning af Toldſpørgsmaalet. Man maatte tværtimod antage det for rimeligt, at ligeſom der den Gang var megen Tvivl om, hvilken af de to Veie man ſkulde gaa, enten til en almindelig Forhøiſe af alle Toldartikler eller en ſtærkere Forhøiſe af enkelte Artikler, ſaaledes vilde det muligviſ kunne